

R 2877 (page 294) (தோந்தேடுக்கப்பட்ட பத்திகள்)

இறுதியாக, நீங்கள் எல்லாரும் ஒருமனப்படிருங்கள்

“FINALLY, BE ALL OF ONE MIND.”

மேலும், நீங்களெல்லாரும் ஒருமனப்பட்டவர்களும், இரக்கமுள்ளவர்களும், சகோதர சிநேகமுள்ளவர்களும் இ மனஉருக்கமுள்ளவர்களும், இணக்கமுள்ளவர்களும்யிருந்து, தீமைக்குத் தீமையையும், உதாசனத்துக்கு உதாசனத்தையும் சரிக்கட்டாமல், அதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களென்று அறிந்து, ஆசீர்வதியுங்கள்.” (1 பேதுரு 3:8,9)

ஒருமனப்பட்டிருத்தல் / இசைவாய் இருந்தல் என்பது, ஒன்றுபோல் இருத்தலைக் குறிப்பதில்லை; மாறாக அது வேற்றுமை இருந்தபோதிலும் ஒற்றுமையாய் இருத்தலைக் குறிக்கின்றதாக இருக்கும் மேலும் இதுவே இவ்வசனத்தில், “ஒருமனம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையின் அர்த்தமாய்க் காணப்படுகின்றது. கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களின் விஷயத்தில்; அவர்களின் தனித்துவங்களையும், தனிச்சிறப்புகளையும் புறக்கணித்தவராக முற்றிலும் ஒன்றுபோல் காணப்பட வேண்டுமெனக் கவனமாய்ப் பார்ப்பவரல்ல மாறாக முற்றிலும் ஒன்றுபோல் இருப்பதைக்காட்டிலும், வித்தியாசம் இருந்தும் இணக்கமாய் இருப்பதே மிகவும் விரும்பப்படுகின்றது; உதாரணத்திற்கு வானவில்லினுடைய ஏழு நிறங்கள் இசைவாய் ஒன்றுபட்டுக் காணப்படுவதே அதன் அழகாய் இருக்கின்றது. இசையின் விஷயத்திலும்கூட, ஒருவர் பியானோவின் (piano) நரம்பை / தந்தியை (chord) மீட்டும்போது, இதன் விளைவாக ஒற்றுமையைப் பார்க்கலாம், அதாவது பல்வேறு சுரங்கள் சேர்ந்து இனிய கீதத்தைக் கொடுக்கின்றது; இந்த ஒரு கீதமானது, இந்தப் பல்வேறு சுரங்களிலுள்ள ஒன்றினால், கொடுக்கப்பட முடியாது அல்லது சுரங்கள் அனைத்தும் ஒரே அளவில் காணப்பட்டாலும், கொடுக்கப்பட முடியாது. இந்த ஒரு கருத்தைத்தான், தேவனுடைய ஜனங்கள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகள் நமக்குக் கொடுக்கின்றது; தேவனுடைய ஜனங்கள் என்பவர்கள் பல்வேறு மனப்பான்மைகளையும், பண்புகளையும், தனிச்சிறப்புகளையும் / தனித்துவங்களையும் உடையவர்கள் ஆவர் மற்றும் மனித மனதை ஆவிக்குரிய மனதென, பழைய மனதை புதிய மனதென இப்படியாக இயல்பை மாற்றின தெய்வீக வேதியியலானது, குணலட்சணத்தின் மற்றும் பண்புகளின் அம்சங்களை முற்றிலுமாய் அழித்துப்போட்டு விடுவதில்லை; அழித்துப் போடுவதற்குரிய நோக்கத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை; ஆனால் இந்தத் தெய்வீக வேதியியலானது ஒவ்வொருவரிடமிருந்து, பூரணமின்மைகளையும், தூய்மையற்ற வைகளையும், முரண்படுகிறவைகளையும் எடுத்துப்போட்டு, இவ்வாறாக இறுதியில் அனைவரையும் ஒன்றுபடவைத்து, ஒருமனப்பாட்டை அடையப்பண்ணுவதற்கு நோக்கம் கொண்டுள்ளது.

ஒருமனப்பட்டிருக்கும் இந்நிலையைக் கர்த்தர், தம்முடைய ஜனங்கள் எல்லோரும் அர்ப்பணம் பண்ணின மாத்திரத்திலேயே அடைந்துவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதில்லை. மாறாக வசனத்தில், அப்போஸ்தலர் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது போன்று ஒருமனப்பட்டிருக்கும் இந்நிலை என்பது இறுதியான விஷயமாகவே இருக்கின்றது; அப்போஸ்தலர் இதைக் கர்த்தருடைய ஜனங்களிடத்திலுள்ள கிருபையின் கிரியைக்கான / **work of grace** ஆரம்பமாகக் குறிப்பிடாமல், அப்போஸ்தலர் “இறுதியில்” என்ற வார்த்தையையே பயன்படுத்துகின்றார் ஆரம்பத்தில் இல்லை; இறுதியிலேயே நாம் அனைவரும் ஒருமனப்பட்டவர்களாய்க் காணப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் கிருபையிலும், அறிவிலும், அன்பிலும் வளர்ந்து, நம்முடைய ஆதார வசனத்தில்

குறிப்பிடப்படும் “இறுதியில்” உள்ள மகிமையான நிலையை அடைவதற்கு, பொதுவாக அவர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் அதிக காலங்கள் தேவைப்படுகின்றது.

இருதயத்தில், சித்தத்தில், கிறிஸ்துவினாலுள்ள பூரணபுருஷனுக்குரிய வளர்ச்சியை அடைவதற்கென நாம் கிருபையிலும், அறிவிலும் மற்றும் அன்பிலும் தொடர்ந்து வளர வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தெரிவிக்கின்றார். கிறிஸ்துவுக்குள் “குழந்தையாய்” இருப்பவருக்கு “புருஷனுக்குரிய” வளர்ச்சி இருப்பதில்லை மற்றும் இவருக்கு முதலாவதாகத் திருவசனமாகிய பால் தேவைப்படுகின்றது மற்றும் இன்னும் வளரத்தக்கதாக “பலமான ஆகாரம்” தேவைப்படுகின்றது, பிற்பாடு இவர் இறுதியிலேயே, நம்முடைய ஆதார வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சீரிய நிலையை அடைவார் அதாவது கர்த்தருடனும், ஒவ்வொருவருடனும் ஒருமனப்பட்டிருக்கும் நிலையை அடைவார் இந்நிலையானது இவரில், கிருபையின் கிரியையானது நன்கு தேறியுள்ளது என்றும், பூரண அன்பானது, ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும், ஜீவியத்தின் ஒவ்வொரு கிரியையிலும் முழுமையாய் வெளிப்பட முடியாவிட்டாலும், பூரண அன்பிற்கான இலக்கானது இருதயத்தில் நன்கு அடையப்பட்டுள்ளது என்றுமுள்ளவைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கும்.

நம்முடைய சொந்த ஆவிகளையும், நம்முடைய சொந்த மனங்களையும் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவருவதும் மற்றும் இவைகளைக் கர்த்தருக்கும், அவருக்கு இசையாயிருக்கும் அவருடைய ஜனங்களுக்கும் முழு இசைவுடன் கொண்டுவருவது என்பதும் இறுதியில்தான் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டியதாயினும், நம்முடைய ஆதார வசனத்தில் அப்போஸ்தலனினால் புத்திமதி கூறப்பட்ட அந்த இறுதி மற்றும் பிரம்மாண்ட வளர்ச்சி நிலையை அடைவதற்கான நம்முடைய பிரயாசத்தை நாம் தள்ளிப்போட்டு, தாமதப்படுத்தாமல் இருப்போமாக. இதனை நாம் தொடர்ந்து, நம்முன் அளவுகோலாக, நியமமாக, இலட்சியமாக, குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் சிலசமயம் இதில் நாம் தோல்வியடைவோம், ஆனால் ஒருவேளை நாம் சரியாய் இவ்விஷயத்தில் செயல்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், ஒவ்வொரு தோல்வியின் காரணமாக நாம் பலப்படுவோம் ஏனெனில், விழுக்கையின் காரணமாயுள்ள நம்முடைய குணலட்சணங்களிலுள்ள பலவீனமான அம்சங்களை நாம் உணர்ந்து கொண்டிருந்ததைக் காட்டிலும், அவைகளை இந்த ஒவ்வொரு தோல்வியும் அதிக தெளிவாய் நமக்குக் காண்பித்துக் கொடுக்கின்றதாய் இருக்கும். மேலும் அந்தப் பலவீனமான அம்சங்கள் ஒவ்வொன்றையும் நாம் கவனமாய்க் கவனித்து, எதிர்காலத்தில் அதில் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கும் பட்சத்தில் நாம் போகப்போக, தேவனுடைய கிருபையினால், நம்முடைய மாபெரும் போதகரின் வார்த்தைகள், மாதிரி மற்றும் வழிநடத்தல்கள் வாயிலான அவருடைய வழிகாட்டுதலின் கீழ், ஆதார வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த அந்த ஒருமனப்பட்ட நிலைமைக்கு, கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட நிலைமைக்கு வந்திடுவோம். இப்படிப்பட்டவர்கள் கடந்துவந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, இவர்களது தோல்விகள் இவர்களை எதிராளியானவனுடைய தந்திரங்கள் மற்றும் மாம்சத்தின் பலவீனத்திற்கு எதிராக மிகவும் பலப்படுத்தியுள்ளது என்றும், கர்த்தரை அன்புகூருகின்றவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக மாற்றப்படும் எனும் கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்தின்படி அனைத்தும் மாற்றப்பட்டுள்ளது என்றும் காண்பார்கள்.

நாம் இறுதியில் அதிகளவில் ஒருமனப்பட்ட நிலைமையை அடையும்போது - அதாவது சண்டையிடுவதற்கு ஏதுவான நம்முடைய இயல்பான சுபாவங்களை நாம் கீழ்ப்படுத்திவிடும்போது - அதாவது இந்தப் போராடும் தன்மையை நாம் கர்த்தருக்கும், அவருடைய வார்த்தைக்கும், அவருடைய ஆவிக்கும், அவருக்கு சொந்தமானவர்களாகவும், நதீக்கு நேரான இந்த யுத்தத்தில் போர்ச்சேவகர்களாகவும் காணப்படுபவர்களுக்கும் இசையாகப் படிப்படியாகக் கொண்டுவரும்போது - நாம் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோன்று ஒருவருக்கொருவர் மன உருக்கம் கொள்கின்ற நிலைமையில் காணப்படுவோம். சுயத்தின் மீது ஜெயங்கொள்ளத்தக்கதாகச் சகோதரர்கள் முயற்சி செய்துகொண்டிருப்பதை நாம் கண்டு,

அனுதாபம் மற்றும் மன உருக்கம் கொள்பவர்களாகச் சகோதரர்களிடத்தில் காணப்படுவோம் ஆகையால் அவர்கள் மாம்சத்தின் பலவீனம் காரணமாக தவறு செய்யும்பொழுது, நாமும் இப்படியாக, சோதனைக்குட்பட்டோம் என்பதை நினைவில் கொண்டவர்களாக இப்படியானவர்களைச் சாந்தமான ஆவியுடன் சீர்பொருதத் / சீர்தூக்கிவிட மகிழ்ச்சியாய்க் காணப்படுவோம் (கலாத்தியர் 6:1). நாம் அவர்களை இருதயப்பூர்வமாக, முழுமையாக அன்புகூருவோம், அதாவது பாவத்தை மேற்கொண்டு, கிருபையிலும், அறிவிலும், அன்பிலும் வளரும் விஷயத்தில் ஆவிக்குரிய உதவியை நம்மால் முடிந்தமட்டும் அளிப்பதற்கும் மற்றும் வாய்ப்பு இருக்கும் பட்சத்தில் பூமிக்குரிய காரியங்களில் உதவி அளிப்பதற்கும் ஏதுவான அனைத்தையும் நாம் செய்யத்தக்கதாக நம்மை வழிநடத்தக்கூடிய அப்படிப்பட்ட ஓர் அன்பையும், அப்படிப்பட்ட ஓர் அனுதாபத்தையும், அப்படிப்பட்ட ஒரு மனதுருக்கத்தையும் சகோதரர்களிடத்தில் கொண்டிருப்போம்.

பூமிக்குரிய விஷயங்களில், ஆவிக்குரிய சகோதரர்கள் மத்தியிலான இந்த மனதுருக்கம் மற்றும் சகோதர சிநேகம் என்பது உடன்பிறந்த சகோதரர்களிடத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் குறைவாய்க் காணப்படக்கூடாது. ஆவிக்குரிய உறவு என்பது, உயர்வானதாகவும், மேன்மையானதாகவும், இரண்டிலும் (மாம்ச உறவு, ஆவிக்குரிய உறவு ஆகிய இரண்டிலும்) பெரியதாகவும் இருப்பதினால், மாம்ச உறவுகளுக்கான கடமைகள், பாசம் மற்றும் அன்பையும் புறக்கணிக்காத விதத்திலும், ஆவிக்குரிய உறவு மிகவும் பலமானதாய்க் காணப்படுவதினால், எந்த மாம்சத்திலுள்ள சகோதரனுக்குப் பூமிக்குரிய காரியங்களில் செய்கிறவைகளைக் காட்டிலும், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதரனுக்கே அதிகமாய்ச் செய்ய நாம் அனைவரும் நாடுகின்றவர்களாய் இருப்போம். “ஆகையால் நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்கதாக, யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கடவோம்” (கலாத்தியர் 6:10).

இது நம்முடைய சொந்தக் குடும்பத்தையும்; இவர்களுக்கான நம்முடைய விசேஷிதக் கடமைகளையும் நாம் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை, மாறாக இந்தப் பூமிக்குரிய கடமைகள் ஒரு பக்கமிருக்க, மற்றப்படி நம்முடைய இருதயங்களிலும், நம்முடைய அனுதாபங்களிலும், நம்முடைய அன்பிலும் மற்றும் நம்மால் பகிர்ந்துகொள்ள முடிகிற ஆவிக்குரிய, பூமிக்குரிய விஷயங்களிலும் - ஆவிக்குரிய சகோதரரே நமக்கு முதன்மையானவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். கர்த்தருடனும், அவருடைய கிருபையான திட்டத்துடனும், இந்த ஒருமனப்பட்ட நிலையை அடைகின்றார்கள், இந்த ஒரு நிலைமைக்கு வருவதற்கு அப்படிப்பட்ட ஓர் அனுபவம் அடைந்திருப்பதினால், இதனிமித்தம் இவர்கள் மற்றவர்களிடத்தில் மனவுருக்கம் / பரிவுள்ளம் கொள்வார்கள் மற்றவர்களுடைய சோதனைகளிலும் இ பிரச்சனைகளிலும் அனுதாபம் கொள்வார்கள் மற்றும் இவர்கள் அனைவரிடத்திலும் மரியாதையுடனும், தாழ்மையுடனும், சாந்தத்துடனும் நடந்துகொள்வார்கள்.

ஒரு வார்த்தையில் சொல்ல வேண்டுமெனில், வேதவாக்கியங்களினுடைய நியமத்தின்படி கிறிஸ்துவின் சபை என்பவர்கள் உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் அனைவரிலும் மிகவும் மெருகூட்டப்பட்டவர்களாக, மிகவும் அடக்கமானவர்களாக, மிகவும் பெருந்தன்மையுடையவர்களாக, மிகவும் இரக்கமுள்ளவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும் இப்படியாக இவர்கள் உண்மையாய்க் காணப்பட வேண்டுமே ஒழிய, வெளித்தோற்றமாய், உலகத்தில் இருக்கிறபடி, அன்பு, சாந்தம் கொண்டவர்கள் போல் காட்சியளிக்கிறவர்களாகக் காணப்படக்கூடாது; இன்னுமாகக் கர்த்தருடைய ஆவியையும், சத்தியத்தின் ஆவியையும், அன்பின் ஆவியையும், நீதியின் ஆவியையும் உணர்ந்துகொள்ளுவதின் காரணத்தினால், இருதயத்திலிருந்து வரும் தாழ்மையையும், சாந்தமையும், இரக்கமையும் இருக்க வேண்டும். நீதியாய் இருப்பதற்குக் கற்றுக்கொள்வது என்பதும், மற்றவர்கள் நமக்குச் செய்ய வேண்டுமென நாம் விரும்புவவைகளை, அனைத்து விஷயங்களிலும் நாம் மற்றவர்களுக்குச் செய்வது என்பதும்

மாபெரும் காரியங்களாகும். உண்மைதான் தேவனுடைய பிரமாணம் என்பது, ஆச்சரியமான பிரமாணமாக இருப்பதும், கர்த்தரால் கற்பிக்கப்பட்டவர்களாகவும், தெய்விகச் சித்தத்திற்கு இசைவாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கும் அவருடைய ஜனங்கள் விசேஷித்த ஜனங்களாகவும், நற்கிரியைகளைச் செய்யப் பக்திவைராக்கியமுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதும் உண்மையே.
